

Vrijdag 6 september 2019 | 12:30

TivoliVredenburg | Hertz

LUNCHPAUZECONCERT

IEMA

PROGRAMMA

frames II (2019, 11'00)

Componist Elnaz Seyedi (IRN, 1982)

Sul far della note - cinque quadri per oboe e ensemble (2018/19, 15'00)

Componist Leonardo Marino (ITA, 1992)

Caught in the Breeze (2019, 10'00)

Componist Michael Taplin (GBR, 1991)

to the ..light.. and the HEAVY!! (2019, 10'00)

Componist Bianca Bongers (NLD, 1987)

UITVOERENDEN

International Ensemble Modern

Academy 2018/19 (IEMA)

Justine Ehrensperger, flute

Melanie Rothman, oboe

Sergi Bayarri Sancho, clarinet

Ronan Whittern, bassoon

Ona Ramos Tintó, frenchhorn

Noé Nillni, trumpet

Adrián Albaladejo, trombone

Emmanuelle Fleurot, piano

Martin Pérénom, piano

Vera Seedorf, percussion

Mishi Stern, violine

Robin Kirklar, viola

Nathan Watts, violoncello

Dominique Chabot, doublebass

Musashi Baba - dirigent

Lucas Vis, - dirigent

MET DANK AAN

Internationale
Ensemble
Modern
Akademie

Hochschule für Musik
und Darstellende Kunst
Frankfurt am Main

ULYSSES
network

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN**
PERFORMING
ARTS FUND NL

FRAMES II

ELNAZ SEYEDI

Frames II, van de Iraanse componist Elnaz Seyedi, begint met een dikke wolk microtonen verspreid over het gehele ensemble. Onderbroken door korte rusten volgen massieve clusters elkaar op. Eenvormig is het niet, de samenstelling van de noten verschuift, de dynamiek en het aantal instrumenten, alsof de geluidswolk inkrimpt en zich uitzet. Daaruit, haast als zonnestralen die de wolken kleuren, barsten contrasterende klankgebeurtenissen. Een soloklarinet bijvoorbeeld, die uit een cluster van strijkers tevoorschijn komt. "Het idee van dit stuk," schrijft Seyedi, "is om een aantal kamermuziekmomenten te kristalliseren uit het massieve ensemblegeluid." Ze herstructureert de eensgezindheid van een ensemble dat gezamenlijk een stuk speelt en zoekt naar een nieuwe vorm en opdeling daarvan: "Ik leg de focus op alternatieve vormen van communicatie binnen het grote ensemble, en geef een enkele uitvoerder de ruimte en ook de verantwoordelijkheid om de muzikale stroom te vormen."

Op die manier creëert Seyedi onverwachte momenten die de coherentie van de muziek haast lijken te onderbreken. Toch functioneren de geluidswolken ook als omlijsting van de kleinere delen:

"de massieve tutti-akkoorden trekken een soort structureel kader op, hoewel onderbroken en verschoven door de kamermuzieksecties. Maar de fantasie blijft over, zelfs met zo'n sterk hiërarchisch gestructureerd systeem." Hoe, wanneer en welke instrumenten uit het ensemble breken blijft in *frames II* een verrassing.

"Frames II", by the Iranian composer Elnaz Seyedi, starts with a thick cloud of microtones spread throughout the ensemble. Interrupted by short rests, massive clusters succeed one another. It is not uniform. The composition of the notes shifts, as do the dynamics and the number of instruments, as if the sound cloud shrinks and expands. Out of that, almost like the sun's rays that colour the clouds, burst contrasting sonic events. A solo clarinet, for example, that emerges from a cluster of strings. "The idea of this piece," writes Seyedi, "is to crystallize a number of chamber music moments out of the massive ensemble sound." She restructures the unity of an ensemble that plays a piece together and searches for new ways to shape and divide it up: "I focus on alternative forms of communication within the large ensemble, and give a single performer the space and also the responsibility to form the musical flow."

In this way Seyedi creates unexpected moments that almost seem to interrupt the coherence of the music. Nevertheless,

the sound clouds also function as a frame for the smaller parts: "The massive tutti chords build a kind of structural framework, although interrupted and shifted by the chamber music sections. But the fantasy remains, even with such a strong hierarchically structured system. " How, when and which instruments break away from the ensemble remains a surprise in "frames II".

SUL FAR DELLA NOTTE

LEONARDO MARINO

Sul far della notte, bij het vallen van de nacht, met als ondertitel "vijf tableaux voor hobo en ensemble." Dat is de titel van het nieuwe stuk van de Siciliaanse componist Leonardo Marino. Hij schildert niet zozeer het romantische idee van de nacht, maar duikt vooral in het domein van de slaap en het dromenrijk. "De logica en onuitsprekelijkheid van dromen heeft mij altijd gefascineerd. De droomtrip is tegelijkertijd mysterieus en charmant, ze verandert ons perspectief op normale zaken en geeft ze een onvoorspelbare poëtische betekenis." In elk van de vijf delen van *Sul far della notte* onderzoekt Marino een ander aspect van de droomervaring, van de afdaling in de slaap tot het ontwaken. Daartussen komen de diepe en de remslaap voorbij, gevolgd door hypnagogische visioenen (hallucinaties die zich voordoen in de bewustzijnsstaat tussen waken en slapen) en slaapverlamming. Het verloop van dromen inspireert Marino: "Ik heb altijd geprobeerd om dit proces in mijn muziek te herscheppen door het gebruik van simpele elementen die ik als basis neem voor complexe muzikale constructies."

De hobo neemt een solorol aan in dit stuk, zo licht Marino toe: "Door de aard

van de hobo moest ik de confrontatie met de dromenwereld directer aangaan. De hobo, met zijn wonderlijke lyrische kracht, is in dit stuk een zingende reiziger in de dromenwereld. Vooral in het vierde deel *Visioni ipnagogiche/ paralisi del sonno* komt dat tot uiting. Hypnagogische visioenen zijn een soort hallucinaties die kunnen voorkomen tussen de slaap- en waaktoestand. In die waarnemingstoestand is het lastig om de realiteit van de verbeelding te onderscheiden. De droombeelden kunnen zelfs leiden tot beangstigende verlamming waarin de dromer tijdelijk de controle verliest over zijn lichaam. Deze ervaring heb ik gevat in de trage transformatie van een simpele melodie die tot leven komt in een resonerende en vervormde omgeving, in het obsessieve pulseren van het ensemble."

Marino ziet de droom als zelfgeschapen toevluchtsoord: "de dromenwereld is een poëtische schuilplaats in een harde en ruwe wereld. In deze schuilplaats kunnen we verloren aspecten van onszelf ontdekken. *Sul far della notte* is een brug naar deze dimensie en ik hoop dat ze een gids kan zijn op deze reis."

"Sul far della notte", (At Nightfall,) with as subtitle 'five tableaux for oboe and ensemble.' This is the title of the new piece by Sicilian

composer Leonardo Marino. He does not so much paint the romantic concept of night, but above all explores the domain of sleep and the realm of dreams. "I've always been fascinated by the logic of dreams and their ineffability. The oneiric trip is mysterious and charming at the same time, and it changes our perspective on common elements, giving them an unpredictable poetic meaning."

In each of the five movements of "Sul far della notte" Marino examines a different aspect of the dreaming experience, from falling asleep to awakening. The in-between stages are deep sleep and the REM phase, followed by hypnagogic visions (hallucinations which can occur between sleep and wakefulness) and sleep paralysis. How dreams work inspires Marino: "I've always tried to recreate this process in my music, through the extensive use of simple elements which I use as the foundation of complex musical constructions."

The oboe assumes a solo role in this piece, as Marino explains: "The nature of the oboe itself made me face this relationship with the dream world even more directly. In this piece the oboe, with its wonderful lyrical power, is like a singing traveller in an oneiric world. This is most evident in the fourth tableau, "Visioni ipnagogiche/paralisi del sonno". Hypnagogic visions are a type of hallucination that can occur between sleep and wakefulness. In this state of perception it is really difficult to distinguish reality from imagination. These visions can often lead to terrifying paralysis in

which the dreamer temporarily loses control of his body. I have represented this experience by creating a slow transformation of a simple melody, which comes to life in a resonant and distorted environment, into an obsessive pulsation of the entire ensemble."

Marino sees the dream as a self-created refuge: "The oneiric dimension is a sort of poetic shelter in a direct and rough world, and in this shelter we can explore forgotten aspects of ourselves. "Sul far della notte" is a bridge to this dimension and I hope it can act as your guide during this trip."

CAUGHT IN THE BREEZE

MICHAEL TAPLIN

De Britse componist Michael Taplin structureert zijn werk *Caught in the Breeze* in vier delen. Waar bij de klassieke vierdelige symfonie vaak 'Allegro,' 'Rondo,' 'Scherzo,' of 'Adagio' boven een deel staat gepend, is de aanwijzing bij Taplin anders: "Een winderige plek, desolaat, blootgesteld aan de elementen." "Ieder deel," schrijft hij in de toelichting, "heeft als beginpunt het idee van luchtstromen die zich gedurende specifieke en korte periodes door de ruimte bewegen." In het eerste deel spelen de strijkers op de brug om een toonloze klank te produceren. De blazers blazen lucht zonder toon op de klanken 'e,' 'ooh,' en 's': "geluiden passeren door het ensemble en geven de indruk gevangen te zijn in een bries die door de woestijn waait."

Boven het tweede deel staat "bomen ruisen in de wind." Sommige blazers vinden hun toon terug, de strijkers spelen met zeer lichte druk van de strijkstok 'luchtige' geluiden en boventonen. Bovenal klinkt het zachte geritsel van vellen aluminiumfolie op de vibrafoon. Taplin neemt een vlucht en verplaatst de muziek naar hogere sferen in het derde deel: "scherpe kristalachtige geluidsscherven klinken boven een

zachte meer borrelende centrale lijn. Deze beweging geeft het gevoel van een snel bewegende luchtstroom hoog in de stratosfeer."

Het vierde deel is een intense pulserende stroom van ronddraaiende akkoorden. Snelle flarden noten schieten als een wervelwind heen en weer tussen de strijkers en de blazers. "De textuur," ligt Taplin toe, "gaat over murmelende geluiden die worden vervormd door windstromingen." De muziek raast als wind rond je oren, alsof hij een stem bezit, praat en zingt. Taplin laat de muziek zweven en vangt zowel de musici als het publiek in een muzikale windvlaag.

British composer Michael Taplin's work "Caught in the Breeze" is an ensemble piece structured in four movements. Where with the classical four-part symphony, terms such as 'Allegro,' 'Rondo,' 'Scherzo,' or 'Adagio' can be found above each movement, a typical Taplin instruction is different: 'A Windswept place, desolate, exposed to the elements.' "Each movement," he writes in the programme note, "takes as its starting point the idea of air currents moving through space over specific, short periods of time." In the first movement the strings play on the bridge (sul ponticello) in order to produce a toneless sound. The winds blow air without tone on

the sounds 'e,' 'ooh,' and 's': "sounds pass around the ensemble giving a semblance of being caught in a breeze that passes through the wilderness."

The second movement's 'title' is 'Trees rustling in the breeze.' Some of the winds rediscover their tone, and the strings play 'airy' sounds and overtones with very little pressure from the bow. The most prominent sound is the soft rattling of a sheet of aluminium foil placed on the vibraphone. In the third movement Taplin takes off and transfers the music to higher realms: "Sharp, crystal-like shards of sound emerge above a gently bubbling central line. This movement gives the sensation of fast moving air currents that occur high up in the earth's stratosphere."

The fourth movement is an intensely pulsating stream of oscillating chords. Rapid shreds of notes flash back and forth like a whirlwind between the strings and woodwinds. "The texture," Taplin explains, "relates to murmuring sounds distorted by currents of wind." The music whizzes around your ears, as if it possesses a voice and can talk and sing. Taplin lets the music float and captures both the musicians and the audience in a gust of wind.

TO THE ..LIGHT.. AND THE HEAVY!!

BIANCA BONGERS

Bianca Bongers werkt vanuit een visuele voorstelling van muziek. Dat is ook terug te zien in haar titels, zoals het nonet *Collage van een Achtvlak* (2016/19) of *A Sound Drawing* (2018) voor solo harp. Vaak maakt ze een getekende voorstudie. *Appearance II* uit de reeks *Surrounded by Air* (2018) bijvoorbeeld, bestaat uit een combinatie van stippen, bollen en punten die samen een kubus vormen. Ze licht toe: "Zo 'zie' ik als het ware wat ik wil horen en zoek daar vervolgens naar in klank. Muziek bestaat voor mij uit de aspecten lengte, hoogte, diepte, kleur en textuur. Daarbij staat indeling in tijd gelijk aan indeling in ruimte."

De werkwijze die veel van Bongers' muziek kenmerkt gebruikt ze juist niet in *to the ..light.. and the HEAVY!!*, vertelt ze: "bij uitzondering heb ik geen visuele voorstudie gemaakt. Ik wilde kijken wat er zou gebeuren als ik 'met de muziek zou tekenen.'" Dat wil niet zeggen dat het visuele geheel afwezig is, er zit een bepaalde ruimtelijkheid en fysiek aan *to the ..light.. and the HEAVY!!*. "Het stuk gaat over de balans tussen licht en zwaar. Die is gekoppeld aan abstract materiële vormen, zoals in de architectuur. Denk

aan een gebouw dat een hele grote massa heeft maar toch een licht gevoel geeft. Tegelijkertijd is de muziek ook een ode aan zowel lichte als dieper gelegen emoties die je kunt voelen." Vanuit die punten legt Bongers haar muziek uit, een zoektocht naar de manifestatie van gewicht in meerdere vormen.

"Het eerste deel," licht ze toe, "gaat over gewicht dat neerkomt en weer omhoog schiet. Als het ware een groot 'uitstuiten.' Het neerkomen is daarbij kort, heftig en voor het gehele ensemble, terwijl de momenten in de lucht juist lange individuele lijnen zijn." Het is een soort uiteenzetting van haar muzikale materieel, dat Bongers verderop in het stuk uitdiept. Ze trekt een cluster op die bestaat uit microtonale melodieën. Enerzijds de lichtheid van de ijle melodische lijnen. Anderzijds de gecombineerde zwaarte: "het is als een uitvergroting van iets dat in werkelijkheid klein en intiem is. Als luisteraar kun je er in gaan hangen."

Het slotdeel omschrijft Bongers als een "gewelf in klank, een samengesteld klankobject opgebouwd uit glissandi. Ik maakte het als tekening: handgevormde buigingen in klank." De muziek voelt aan als een beeld dat je in een keer kan overzien maar waar nog steeds genoeg details in te ontdekken zijn: "de lengte

is kort maar het is als een grote hoogte waarin veel verschillende aspecten samenkomen in een enkel moment."

Bianca Bongers' work is based on a visual representation of music. This is also reflected in her titles, such as the nonet Collage van een Achtvlak [Collage of an Octahedron] (2016/19) or A Sound Drawing (2018) for solo harp. She often draws a preliminary study. For example, Appearance II from the Surrounded by Air series (2018) consists of a combination of dots, spheres and points that together form a cube. She explains: "This is how I 'see' what I want to hear and then look for it in sound. For me, music consists of the aspects length, height, depth, colour and texture. In addition, division in time is equivalent to division in space."

In "to the ..light .. and the HEAVY!!" Bongers does not use the method that characterizes much of her other music. She explains: "By way of exception I did not make a visual preliminary study. I wanted to see what would happen if I were to 'draw with the music.' This does not mean that the visual is completely absent; "to the ..light .. and the HEAVY!!" contains a certain degree of the spatial and physical. 'The piece is about the balance between light and heavy. This balance is linked to abstract material forms, as in architecture. Think of a building that is very massive but still gives a light feeling. At the same time, the music is also an ode to

both 'light' emotions and deeper-seated ones, that you can feel." Bongers explains her music based on these points: it is a search for the manifestation of weight in multiple forms.

"The first part," she explains, "is about weight descending and then shooting back up again – a big 'bounce', as it were. The landing is short and violent, and involves the entire ensemble, whereas the moments in the sky are long individual lines." It is a kind of explanation of her musical material, which Bongers explores later on in the piece. She sets up a cluster consisting of microtonal melodies. On the one hand the lightness of the thin melodic lines, on the other hand the combined heaviness: "It is like an enlargement of something that is actually small and intimate. As a listener you can relax into it in it.

Bongers describes the final part as a "vault in sound, a composite sound object built out of glissandi. I created it as a drawing: hand-moulded curves in sound." The music feels like an image which you can take in at a glance but where there are still enough details to discover: "The duration is short but it is like a great height in which many different aspects come together in a single moment."

GAUDEAMUS AGENDA

10 oktober 2019 | TivoliVredenburg
**Club Fluxus: The Chronometer's
Orchestra ft. Matangi Quartet**

26 oktober 2019 | Nicolaikerk
Jacob Lekkerkerker: Cathedral Mobile

31 oktober 2019 | Kunstruimte Kuub
Germaine Sijstermans

7, 8, 9 en 10 en november 2019 | diverse
locaties
Gaudeamus @Le Guess Who?

14 november 2019 | TivoliVredenburg
Club Fluxus: Perforator

28 november 2019 | Kunstruimte Kuub
Vincent van Amsterdam

16 januari 2020 | TivoliVredenburg
Club Fluxus: But What About

6 februari 2020 | TivoliVredenburg
**Club Fluxus: Amstel Quartet & Keuris
Quartet**

21 februari 2020 | Kunstruimte Kuub
Alistair Sung

5 maart 2020 | TivoliVredenburg
**Club Fluxus: Maya Fridman & Diamanda
Dramm**

9 april 2020 | TivoliVredenburg
Club Fluxus: Oerknal

IN 2020 KLINKEN WE OP 75 JAAR MUZIEKPIONERS!

En dat gaan we groots vieren. Meer
weten over onze toekomstplannen? Ga
naar gaudeamus75.nl

IN 2020 WE CELEBRATE 75 YEARS OF MUSIC PIONEERS!

*And this will be celebrated in grand fashion.
Curious about our plans for the future? Please
visit gaudeamus75.nl*